

dels medicaments d'ús antivenerià abans de l'autorització de venda.

Laboratori central d'anàlisi, dels productes patològics dels malalts de veneri.

Laboratori de la sífilis experimental, dirigit per Levaditi, on es faran els estudis d'investigació del germen de la sífilis.

I per fi, la residència de la Unió Internacional i de la Lliga Nacional francesa contra el perill venerià.

* * *

Els dies 9, 10 i 11 de maig tingué lloc a l'Hospital Saint-Louis la Conferència internacional de defensa social contra la sífilis, sota la presidència del Dr. Hudeló, de París. Es llegiren adhesions de tot el món; d'Espanya sols va anunciar-se l'adhesió de la Universitat de Barcelona, essent lliurada a la Presidència l'adhesió de la Generalitat de Catalunya.

El tema del primer dia era d'ordre exclusivament científic, referent a diagnòstic i patogènia de la sífilis nerviosa.

El segon dia el tema era de profilaxia de la sífilis nerviosa, tema d'interès social que fou àmpliament discutit. Dóna idea del seu abast, una de les conclusions dels ponents, en la qual s'afirma: "que, en lloc de pensar en castrar els criminals, millor seria de buscar-los la sífilis a fi que puguin tenir una descendència psíquica i moralment normal". A remarcar la discussió entre els Drs. Milian, de París, i Jadassohn, a l'objecte de fer canviar l'opinió bastant estesa entre els metges, de què el tractament de la sífilis inicial afavoreix l'explosió de la sífilis nerviosa, acordant-se per unanimitat un vot de Milian que deia que la Conferència veia amb gust com, malgrat l'augment de la sífilis durant la guerra, que arribà a atacar el 22 per mil dels soldats, la sífilis nerviosa no ha augmentat, essent degut al tractament principalment pels arsenicals.

El tercer dia fou consagrat al "Servei social en la lluita contra la sífilis". Aquest és un punt de tal importància que pot considerar-se com el nus de la qüestió de la lluita contra la plaga social. I és que constitueix un principi bàsic de la lluita anti-veneriana el considerar que cada malalt de veneri, cada cas particular, porta en si un cas social, i aquest aspecte social de cada malalt és avui considerat com la forma més important de detu-

rar la progressió del mal. La tasca d'aquest Servei és encomenada actualment a l'"Assistència Social", on funciona una infermera especialitzada i a la que s'encomana primordialment l'estadística, la fitxa social de cada malalt, la investigació del contagi, l'atracció al Dispensari del malalt, dels familiars del malalt i de totes les persones amb les quals es relacionen els malalts, per a fer-los fruir d'el servei profilàctic i terapèutic de què disposa el Dispensari.

Abandonada cada dia més la reglamentació de la prostitució, única forma com fins fa 30 anys lluitaven els països contra les malalties venerianes i vist el fracàs enorme de' procediment, en tot el món civilitzat la lluita actualment es fa per mitjà de la propaganda, campanyes de difusió de coneixement, d'educació sexual, educació anti-veneriana, dispensaris ben utilitzats i profusament distribuïts i acció social d'atracció al dispensari dels contagiats i dels que els rodejen. Aquest ambient nou que exposem, aquest sentit de la campanya no existeix a Catalunya, on, si bé com a tot Espanya existeix una legislació d'estatisme sanitari, en la pràctica és d'un reglamentarisme *demodé*. La Comissió anti-veneriana que funcionava a Barcelona des del juny de l'any passat i que fou sospesa pel decret del 9 d'abril darrer, va intentar canviar l'aspecte burocràtic i malsà de les organitzacions que tenia establertes a Barcelona l'Estat. Bastant va fer dintre de les seves atribucions i possibilitats i una de les coses fou l'assaig d'infermeres al Dispensari. La persistent labor obstruccionista de la burocràcia centralista de Madrid ha privat de desenrotllar la labor que venien fent els membres de l'esmentada Comissió.

* * *

El centenari del naixement de Fournier era una data digna de celebrar-se. La figura del gran mestre de la sifiliografia es destaca com un far lluminós, com una de les grans figures mèdiques i senyala un tomb, un canvi d'orientacions en una de les branques de la Medicina.

L'obra de Fournier enclou dos grans aspectes: el sifiliògraf, de gran visió, que descobreix un nou camp de la malaltia en la paràlisi general i la tabes i que descriu, com mai ningú ha igualat, la malaltia, la sífilis; i l'altre aspecte, el del sociòleg i higienista, el lluitador contra una de les més terribles plagues socials.